

FOO SAM MING

Iwn.

DATO MATSHAH SAFUAN
& SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI, JOHOR BAHRU
DATO' ALAUDDIN BIN DATO' MOHD.
SHERIFF H.

[GUAMAN SIVIL NO. 22-279-1992]
27 FEBRUARI 1993

INJUNKSI: Permohonan untuk membubarkan injunksi Ex-parte yang telah diberi - Samada plaintif telah memenuhi garis panduan tertentu semasa membuat permohonan injunksi Ex-parte - Pendedahan fakta yang penuh dan jujur - Samada butiran tuntutan plaintif dan perkara yang bertentangnya yang dibangkitkan oleh defendan telah dinyatakan dengan adil dan saksama - Menunjukkan satu kes yang kukuh dan prospek baik untuk mendapat penghakiman - Samada alasan-alasan baik ivujud menunjukkan ada risiko sebenar defendan akan memindahkan asetnya keluar bidang kuasa mahkamah - Persoalan untuk mendapat taksiran ganti rugi serta-merta oleh defendan akibat perintah injunksi plaintif.

Plaintif telah memperolehi injunksi *ex-parte* terhadap defendan-defendan yang kini memohon membubarkan injunksi tersebut. Plaintif telah menyatakan bahawa defendan pertama bagi pihak defendan kedua telah memberi satu opsyen bagi penjualan satu hartanah. Plaintif menyatakan juga satu pembayaran dipersetujui oleh defendan kepada beliau dan pembayaran tersebut telah dibuat tetapi pembayaran cek tersebut telah dihentikan. Di atas alasan-alasan ini mahkamah telah mengeluarkan perintah injunksi terhadap defendan-defendan melarang melupuskan atau memindahkan wang dibawah kredit mereka dengan satu firma guaman dan sebuah bank.

Diputuskan:

[1] Dari kenyataan defendan-defendan didapati surat tawaran opsyen telah diberikan kepada seorang yang lain (En Upali) dan bukannya kepada plaintif. Adalah jelas dari keterangan bahawa diantara plaintif dan defendan-defendan tiada priviti kontrak. Dari keterangan didapati plaintif merupakan agen kepada En Upali bagi mengutip pembayaran komisyen dari pihak defendan kedua kerana telah memperkenalkan satu pembeli kepada defendan berkenaan hartanah yang diberi opsyen.

a [2] Didapati surat opsyen yang dibuat oleh defendan adalah satu tawaran sahaja dan telah luput pada tarikh jualbeli hartanah tersebut.

[3] Adalah jelas plaintif tidak memainkan apa-apa peranan didalam transaksi jualbeli tersebut. Perkara ini dan kegagalan membuat kenyataan yang jujur dan sepenuhnya semua fakta didalam pengetahuannya semasa membuat permohonan untuk injunksi tidak boleh membenarkan injunksi yang diberi dikekalkan.

b [4] Kegagalan atau keengganan membayar satu hutang yang dipertikaikan tidak merupakan satu bukti yang cukup untuk membuktikan risiko sebenar aset-aset akan dilupuskan sebelum penghakiman.

c [5] Plaintif gagal menunjukkan merit didalam tuntutannya dan gagal menunjukkan prospek yang baik untuk mendapatkan penghakiman.

d [6] Memandangkan defendan pertama adalah warganegara Malaysia dan mempunyai keluarga dan kepentingan perniagaan di Malaysia serta defendan kedua ditubuhkan di Malaysia serta segala urusan perniagaan di Malaysia maka kemungkinan untuk mereka memindahkan atau melupuskan aset-aset milik adalah nipis.

e [7] Imbangan kesesuaian memihak kepada defendan-defendan dan injunksi yang diperolehi plaintif dibubarkan dan diketepikan.

f [8] Mahkamah mempunyai bidang kuasa untuk membuat perintah bagi taksiran ganti rugi akibat dari injunksi *ex-parte* yang diberi dan diperintahkan taksiran ganti rugi dibuat oleh Penolong Kanan Pendaftar dan dibayar kepada defendan-defendan oleh plaintif.

g [Perintah injunksi dibubarkan dan diketepikan dengan kos].

Kes-kes yang dirujuk:

Third Chandris Shipping Corporation Iwn. Unimarine
[1979] 2 AER 972 (diikuti)

Aspatra Sdn. Bhd. Iwn. BBMB [1987] CLJ 377 /
[1988] 1 MLJ 97 (diikuti)

Sari Artists Film Production Sdn. Bhd. Iwn. Malaysia Film Industries Sdn. Bhd. [1974] 1 MLJ 123 (diikuti)

Anakku Baby Products Sdn. Bhd. Iwn. Comelku Baby Products Sdn. Bhd. [1992] 4 CLJ 1829 (diikuti)

KSM Credit and Leasing Sdn. Bhd. Iwn. Datamaute (M) Sdn. Bhd. Yg. Ln. [1986] 1 CLJ 500 (diikuti)

i *Creative Furnishing Sdn. Bhd. Iwn. Wong Koi*
[1989] 2 CLJ 93/ [1989] 2 MLJ 153 (diikuti)

Rasu Maritima S.A. lum. Perusahaan Minyak dan Gas Bumi Negara [1978] 1 QB 644 (**dirujuk**)
Art Trend Iwn. Blue Dolphin Pte. Ltd. [1983] 1 CLJ 3421 [1983] 2 MLJ93 (**dirujuk**)

Akta yang dirujuk:

Akta Syarikat 1965

Bagi pihak plaintif - Gurdial Singh Nijar; T/n. Nijar & Nijar

Bagi pihak defendan pertama dan kedua - David Lingam; Tin. David Lingam & Co.

ALASAN PENGHAKIMAN

Alauddin Bin Date' Mohd. Sheriff H:

Melalui Saman Dalam Kamar bertarikh 25 November 1992 dan disokong oleh affidavit yang diikrarkan pada 24 November 1992 kedua-dua defendan dalam kes ini memohon kepada Mahkamah untuk mendapat satu perintah membubarkan injunksi *ex-parte* yang diperolehi oleh pihak plaintif melalui perintah Mahkamah bertarikh 8 November 1992.

Mengikut affidavitnya yang di ikrar bagi menyokong permohonannya untuk mendapat injunksi *ex-parte* plaintif menyatakan bahawa defendan pertama bagi pihak defendan kedua menerusi surat bertarikh 23 Mac 1990 (FSM 1) telah memberi satu opsyen bagi penjualan harta dikenali sebagai Lot 1080 Mukim Tebrau, Daerah Johor Bahru. Didalam surat yang sama (FSM 1) telah dipersetujui bahawa satu pembayaran berjumlah RM660,000 akan dibayar kepada plaintif. Plaintif juga menyatakan pihak defendan dan pembeli telah pun menyelesaikan urusan jual beli harta tersebut melalui surat-surat perjanjian mereka. (FSM 2 dan FSM 3). Pihak defendan dikatakan membuat pembayaran sebanyak RM660,000 melalui satu cek bertarikh 27 Ogos 1992 (GSN 4). Tetapi cek tersebut telah dipulangkan oleh pihak bank dengan pernyataan "Payment Stopped". Plaintif, menerusi surat bertarikh 3 September 1992 (FSM 5) telah memberi notis mengenai fakta ini kepada defendan-defendan. Walaubagaimanapun notis tersebut tidak diendahkan oleh defendan-defendan. Atas alasan-alasan ini pihak Mahkamah telah mengeluarkan satu perintah injunksi terhadap kedua-dua defendan. Perintah tersebut melarangkedua-dua defendan dari melupuskan atau memindahkan apa-apa wang dibawah kredit mereka dengan Tetuan Jackson & Masacorale dan didalam akaun dengan Malayan Banking Berhad, Kompleks Wilayah, Kuala Lumpur.

a Dalam kes *Third Chandris Shipping Corporation Iwn. Unimarine* [1979] 2 AER 972 di halaman 973 Lord Denning MR telah memberi beberapa garis panduan berhubung permohonan bagi mendapatkan injunksi Mareva. Garis panduan-garis panduan yang dimaksudkan adalah seperti berikut:

- b** (1) Pihak plaintif hendaklah mendedahkan kesemua fakta-fakta didalam pengetahuannya dengan sepenuhnya dan jujur tanpa terdapat sebarang penindasan fakta-fakta olehnya.
- c** (2) Butiran-butiran tuntutan plaintif dan perkara-perkara bertentangan dengannya yang dibangkitkan oleh defendan hendaklah dinyatakan dengan adil dan saksama.
- d** (3) Mestilah terdapat alasan-alasan bagi mempercayai bahawa defendan mempunyai aset-aset miliknya didalam bidangkuasa Mahkamah.
- e** (4) Mestilah terdapat alasan-alasan bagi mempercayai bahawa terdapat satu risiko sebenarnya (real risk) bahawa aset-aset yang cuba ditahan akan dipindahkan oleh defendan daripada bidangkuasa Mahkamah dimana penghakiman diperolehi oleh plaintif.
- f** (5) Mestilah ada jaminan berhubung dengan kerugian.
- (6) Plaintif mesti menunjukkan beliau mempunyai satu kes yang kukuh (good arguable case) dan prospek yang tinggi untuk memperolehi penghakiman.

Garis panduan-garis panduan yang tersebut diatas telah di ikuti oleh Mahkamah Agung dalam kes *Aspatra Sdn. Bhd Iwn. BBMB* [1988] 1 MLJ 97 di halamam 104 dimana Mohamed Azmi HMA menyatakan:

- g** BBMB and BMP had complied substantially with the guidelines laid down by Lord Denning at page 984 in the *Third Chandris Shipping case (ante)* and we were satisfied that Zakaria Yatim J. had exercised his discretion on correct principles, and that there was no merit in the criticism of his conclusion which he had reached in exercising his discretion.
- h**

Berdasarkan garis panduan-garis panduan yang tersebut diatas dan keterangan-keterangan melalui affidavit-afidavit yang di ikrarkan oleh plaintif dan defendan dalam kes ini dan hujah-hujah yang di kemukakan oleh peguam-peguam mereka saya perlu menghuraikan dan

i

memutuskan samaada pihak plaintif telah menepati garispanduan-garispanduan tersebut semasa membuat permohonan bagi mendapatkan perintah injunksi *ex-parte*. Sekiranya garis panduan-garis panduan tersebut gagal dipatuhi oleh pihak plaintif, maka seharusnya perintah injunksi tersebut dibubarkan dan diketepikan.

Plaintif hendaklah mendedahkan dengan terusterang dan sepenuhnya fakta-fakta dalam pengetahuannya tanpa sebarang penindasan fakta-fakta

Berhubung perkara ini saya dapati bahawa surat tawaran (FMS 1) bagi opsyen untuk menjual harta yang dikenali sebagai Lot 1080 Mukim Tebrau Daerah Johor Bahru tersebut telah diberikan kepada Encik Upali Masacorale dan bukannya plaintif. Oleh itu adalah jelas bahawa diantara plaintif dan defendan kedua tidak terdapat sebarang priviti kontrak. Seterusnya saya juga dapati plaintif telah gagal untuk memberitahu Mahkamah bahawa tawaran yang dibuat oleh defendan kedua kepada Encik Upali melalui surat bertarikh 23 March 1990 (FSM 1) tidak diikuti dengan penerimaan (acceptance) oleh Encik Upali dan tawaran tersebut telah luput selepas 14 hari e dari tarikh "FSM 1". Oleh hal yang demikian tidak terdapat satu pembentukan kontrak melalui "FSM 1". Perenggan akhir "FSM: 1" dimuka surat pertama berbunyi demikian:

Should the above terms and conditions be acceptable to you, kindly forward to us the sum of RM3.6 million as downpayment within fourteen (14) days from the date of this letter, failing which our offer shall automatically lapse.

Sebenarnya, "FSM 1" hanyalah merupakan satu tawaran sahaja. Sapertiyangdikehendaki oleh "FSM 1", tidak ada pembayaran sejumlah M\$ 3.6juta yang dibuat kepada defendan kedua. Justeru itu tawaran yang dibuat melalui "FSM 1" dengan sendirinya luput selepas 14 hari dari tarikh "FSM 1".

Tambahan lagi, tawaran melalui "FSM 1" hanya sah untuk jangkamasa 30 hari dari tarikhnya dan tamat tempoh sahnya ialah pada 22 April 1990. Dengan ini Perjanjian Jualbeli diantara defendan kedua dan pembeli yang diperkenalkan oleh Encik Upali Masacorale mestilah selesai pada atau sebelum 22 April 1990. Akan tetapi perjanjian tersebut (FSM 2)

a hanya selesai pada 18Meil990 iaitu selepas tamat tempoh keesahan tawaran tersebut.

Perlu juga dinyatakan disini bahawa salah satu terma "FSM 1" ialah harga jualan harta tersebut mestilah M\$ 36 juta. Tetapi sebagaimana yang tercatat difasal 1 "FSM 2" harga jualan harta tersebut hanya RM35.7 juta sahaja.

b Dari keterangan-keterangan ini saya berpendapat bahawa plaintif tidak menyatakan dengan jujur dan sepenuhnya semua fakta-fakta dalam pengetahuannya, semasa beliau membuat permohonan injunksi *ex-parte*.

c Menerusi keterangan yang ada saya juga berpendapat bahawa plaintif telah gagal mendedahkan bahawa firma guaman Tetuan Jackson & Masacorale dimana Encik Upali Masacorale merupakan seorang perunding adalah juga firma guaman yang bertindak bagi pihak defendan kedua dan pembeli (Atlantik Dynamics Sdn. Bhd) didalam perjanjian Jualbeli tersebut. Tetuan Jackson & Masacorale juga bertindak sebagai 'stakeholder' dalam transaksi tersebut.

d Seterusnya saya juga mendapati bahawa plaintif telah gagal untuk memberitahu Mahkamah bahawa pada bulan Februari 1992 defendan kedua telah mengeluarkan dua cek MBB No: 953486 dan 953487 untuk jumlah sebanyak RM660.000 setiap satu yang mana satu adalah atas nama plaintif dan satu lagi atas nama Encik Upali Masacorale yang mana kedua-dua cek tersebut tidak diletakkan tarikh oleh defendan kedua. (Lihat DMS 2 dan DMS 3).

e Pada pandangan saya adalah jelas dari fakta-fakta diatas bahawa plaintif tidak langsung memainkan apa-apa peranan dalam urusan penjualan harta tersebut oleh defendan kedua kepada pembeli tersebut. Disebabkan keadaan percanggahan kepentingan Encik Upali telah menggunakan plaintif sebagai agen untuk mengutip apa-apa komisyen atau bayaran bagi pihaknya dari defendan kedua. Fakta-fakta ini jelas tercatat dalam "FSM 1" dalam perenggan (c) dibawah Terma Bayaran.

f Pada peringkat ini saya rasa amat sesuai bagi saya memperkatakan sesuatu berhubung peranan Encik Upali Masacorale. Saya berpendapat sebagai seorang pemegang opsyen dalam kes ini Encik Upali merupakan seorang yang paling sesuai dan layak untuk mengikrarkan afidavit berhubung peranannya

g

h

i

dalam transaksi tersebut. Afidavit Encik Upali adalah penting bagi Mahkamah dan sudah pasti ia akan dapat memberi gambaran yang lebih jelas serta maklumat yang lebih berguna dan bermanfaat kepada Mahkamah dan dengan itu Mahkamah dapat memberi keputusan yang lebih adil dan saksama. Kegagalan plaintif mendapatkan afidavit Encik Upali menyebabkan saya beranggapan bahawa Plaintif cuba untuk menindas fakta-fakta yang perlu diketahui oleh Mahkamah.

Dalam penghakiman kes *Sari Artists Film Production Sdn. Bhd. Iwn. Malaysia Film Industries Sdn. Bhd.*, [1974] 1 MLJ 123 di halaman 124 Hakim Hashim Yeop A. Sani berkata:

The granting of an injunction is a discretion of the Court. It is essential that the party asking the Court to exercise its discretion makes available to the Court all facts which might be material for the consideration of the Court before exercising its discretion ...

Hakim Haji Abdul Malek Bin Haji Ahmad pula menerusi penghakimannya dalam kes *Anakku Baby Products Sdn. Bhd. Iwn. Comelku Baby Products Sdn. Bhd.*, [1992] 4 CLJ 1829 di halaman 1831 menyatakan:

Case authorities, too numerous to mention, have ruled that once non-disclosure of a material fact occurs, an injunction ought to be set aside without the necessity of further arguments. On that ground alone therefore, the injunction should be set aside.

Penghakiman Hakim V.C. George dalam kes *KSM Credit and Leasing Sdn. Bhd. Iwn. Datamaute (M) Sdn. Bhd. Yg. Ln.* [1986] 1 CLJ 500 di halaman 503 berbunyi demikian:

I do not think that Lord Denning was stating a new principle in *Bank Mellat*. What he said there was in elaboration of the principle of frank and full disclosure which is expected every time the Court is called upon *ex-parte* to exercise its discretion.

A picture totally different from that painted by the plaintiffs in moving the Court for their *ex-parte* injunction has emerged with the filing of the Affidavits for and on behalf of the defendants. If there had been a frank and full disclosure of all relevant facts the Mareva injunction would not have been granted.

Penghakiman Hakim V.C. George ini mendapat persetujuan Mahkamah Agung dalam kes *Creative Furnishing Sdn. Bhd. Iwn. Wong Koi*

a [1989] 2 MLJ 153 di halaman 155 dimana Mohamed Azmi HMA menyatakan:

On this particular point we approve the judgment of V.C. George J in *KSM Credit & Leasing Sdn. Bhd. Iwn. Datamaute (M) Sdn. Bhd.*, & *Yg. Ln.* on the applicability of the principle of frank and full disclosures in all *ex parte* applications for Mareva injunctions.

b Sesungguhnya saya berpendapat disebabkan oleh kegagalan plaintif untuk mendedahkan fakta-fakta dengan sepenuhnya dan jujur dan juga dari penindasan fakta-fakta yang mustahak seperti yang telah dijelaskan diatas, maka perintah injunksi yang diperolehi oleh plaintif patut diketepikan.

c *Plaintif mesti menunjukkan beliau mempunyai satu kes yang kukuh (good arguable case) dan prospek untuk mendapat penghakiman amat baik.*

d Menyentuh elemen ini saya ingin membuat petikan dari penghakiman dalam kes *Rasu Maritima SA. Iwn. Perusahaan Minyak dan Gas Bumi Negara* [1978] 1 QB 644 di halaman 661 dimana Lord Denning MR menyatakan demikian:

e So I would hold that an order restraining removal of assets can be made whenever the plaintiff can show that he has a 'good arguable case.'

f Mahkamah Agung dalam kes *Aspatra Sdn. Bhd. Iwn. BBMB* [1988] 1 MLJ 97 di m.s. 10 memberi sokongan kepada pendapat Lord Denning dimana Mohamed Azmi HMA menyatakan:

In this particular case, the learned Judge was satisfied on the evidence before him that BBMB & BMP had shown that they had a good arguable case ...

g Pendapat yang sama juga diberi oleh Mohamed Azmi HMA dalam kes *Creative Furnishing Sdn. Bhd. Iwn. Wong Koi* [1989] 2 MLJ 153 di halaman 155 dimana beliau berkata:

On the facts of the appeal before us, the respondent must satisfy the Court firstly that he had a good arguable case ...

h Melalui pernyataan tuntutan plaintif telah membawa kausa tindakannya secara alternatif. Di perenggan pertama pemyataan tuntutan plaihtif menuntut terhadap defendan kedua sebagai pengeluar satu "Bill of Exchange" manakala melalui perenggan 2 pernyataan

i

tuntutan yang sama plaintif menuntut terhadap kedua-dua defendan bagi pekerjaan pengurusan yang kononnya dibuat oleh plaintif. Pada hemat saya plaintif tidak mempunyai 'locus' untuk membawa tindakan terhadap kedua-dua defendan kerana berasaskan kepada FSM 1 tawaran sebenarnya diberikan kepada Encik Upali dan bukan kepada plaintif. Plaintif tidak mempunyai apa-apa hubungan kontrak (Privity of Contract) dengan defendan pertama.

Oleh yang demikian adalah jelas bahawa plaintif telah gagal untuk menunjukkan bahawa beliau mempunyai merit didalam tuntutannya dan beliau juga gagal menunjukkan bahawa terdapat prospek yang baik untuk beliau mendapatkan penghakiman dalam perkara ini. Oleh hal yang demikian jelas sekali plaintif telah gagal untuk menepatikehendakelemeniniyangmana beliau perlu menunjukkan yang beliau mempunyai 'good arguable case.' Justeru itu perintah injunksi yang diperolehi oleh plaintif tidak boleh dikekalkan dan harus diketepikan.

Plaintif mestilah menunjukkan ada alasan-alasan bagi mempercayai ada risiko sebenarnya (real risk) bahawa defendan akan memindahkan aset-asetnya keluar dari bidangkuasa Mahkamah.

Mahkamah Agung dalam kes *Creative Furnishing Sdn. Bhd. Iwn. Wong Koi* [1989] 2 MLJ 153 di halaman 155 juga membincangkan elemen ini dan Mohamed Azmi HMA dalam penghakimannya berkata demikian:

... and thirdly, that there was a real risk of the assets being dissipated or removed before judgment in that there must be solid evidence to establish the risk. In our opinion, mere refusal to pay a disputed debt or issuing a dishonoured personal cheque by a director of the second defendant (who was not a party in this appeal) as presented before the learned Judge, fell far too short of the necessary evidence to establish real risk of dissipation of assets before judgment.

Menyentuh elemen ini saya berpendapat bahawa selain dari apa yang tercatat diperenggan 7 (d) affidavit plaintif, plaintif telah gagal melepaskan beban bukti untuk menunjukkan bahawa terdapat risiko sebenarnya defendan-defendan akan memindahkan atau melupuskan aset-aset milik mereka.

Saya juga percaya bahawa kemungkinan untuk defendan pertama dan kedua memindahkan

a atau melupuskan aset-aset mereka adalah tipis. Defendan pertama adalah seorang warganegara Malaysia dan mempunyai keluarga dan kepentingan perniagaan di Malaysia manakala defendan kedua pula adalah sebuah Syarikat Sendirian Berhad yang telah ditubuhkan dibawah Akta Syarikat 1965 dan mempunyai segala urusan perniagaannya di Malaysia.

b *Hak bagi mendapat taksiran gantirugi serta-merta.*

Defendan-defendan didalam permohonan mereka menuntut dibayar gantirugi akibat perintah injunksi yang diperolehi oleh plaintif. c Tidak dapat dinafikan bahawa jika diperhati dengan teliti perintah injunksi tersebut sedikit sebanyak menyebabkan kesusahan kepada defendan pertama dan kedua. Defendan pertama tidak boleh menjalankan kehidupan serta perniagaannya seperti biasa. Perintah ini juga mengakibatkan gangguan serta kesusahan d kepada ahli-ahli keluarganya. Sementara itu Defendan Kedua pula tidak dapat menjalankan perniagaan seperti biasa.

Sehubungan dengan ini saya ingin merujuk kepada kes *Art Trend Iwn. Blue Dolphin Pte. Ltd.* [1983] 2 MLJ 93 di halaman 95 dimana e Mahkamah Rayuan Singapura memutuskan bahawa Hakim yang mendengar permohonan berhak untuk memberi perintah bagi taksiran gantirugi serta-merta. Didalam penghakimannya Wee Chong Jin Hakim Besar menyatakan:

f We cannot extract from that judgment any general principle applicable to all cases where a Court grants an interim injunction, *ex-parte* on the applicant's undertaking as to damages. The interim injunction in the present case is a Mareva injunction. It is not a case where g the final remedy sought is for a permanent injunction. The appellants do not dispute the respondents right to an inquiry as to damages as indeed they could not having regard to the terms of the undertaking to the Court as contained in the orders of Court of 6 May 1982 and 21 May 1982. In these circumstances h Lai Kew Chai, J was entitled to make the order for immediate assessment and payment of any damages sustained by the respondents by reasons of the Mareva injunction.

Berdasarkan kepada alasan-alasan yang telah saya berikan diatas dan berpandukan kepada i prinsip imbalan kesesuaian (balance of

convenience) yang memihak kepada defendan-defendan, dengan ini saya memutuskan bahawa:

- (i) Perintah injunksi bertarikh 8 November 1992 yang diperolehi oleh plaintif hendaklah dibubarkan dan diketepikan.
- (ii) Gantirugi hendaklah ditafsirkan oleh Penolong Kanan Pendaftar dan dibayar oleh plaintif kepada defendan pertama dan kedua.
- (iii) Kos permohonan ini ditetapkan oleh Penolong Kanan Pendaftar dan di bayar oleh plaintif kepada defendan pertama dan kedua.

PENDAKWARAYA

Iwn.

TAN LAY LAY (P) & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI, SHAH ALAM
TUANAZMELBIN HAJI MAAMOR PK
[PERBICARAAN JENAYAH NO 58-5-88]
22 JULAI 1992

DADAH BERBAHAYA: Tuduhan mengedar dadah berbahaya - Tertuduh pertama dipanggil memasuki pembelaan - Tertuduh kedua dibebaskan tanpa dipanggil pembelaan - Sama ada anggapan statutori terhadap jajaan dan pengetahuan dipatahkan - Sama ada tertuduh menimbulkan keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan - Amaran di bawah s. 37A Akta Dadah Berbahaya - Samada amaran diberi memenuhi kehendak peruntukan statutori.

Kedua-dua tertuduh ditangkap dalam satu sekatan jalanraya oleh pihak polis. Kedua-dua tertuduh telah disoal siasat lebih lanjut oleh polis yang menahan kereta yang mereka naiki setelah mensyaki sesuatu. Sebelum disoal lebih lanjut amaran di bawah s. 37AADB telah diberi kepada T1 dalam bahasa Malaysia yang telah diterjemahkan ke Bahasa 'Hokkien' kepadanya. Namun sedemikian T1 ingin terus bercakap dalam bahasa Malaysia dan amaran dalam bahasa Malaysia diberi dalam bentuk pertuturan mudah. T1 dikatakan telah mengakuimembawa dadah berbahaya "morfin" dan satu kotak yang berisi 3.456.54G heroin telah dijumpai didalam kereta yang dinaikinya. Mahkamah mendapati kesinambungan keterangan dan berpuashati pendakwaan berjaya menegemukakan kes *prima facie* terhadap T1.

Didapati selain dari fakta T2 menjadi penumpang dikereta berkenaan tiada keterangan dapat melibatkan T2 didalam tuduhan ini. T2 dibebaskan tanpa dipanggil pembelaannya.

Pembelaan T1 ialah amaran yang diberikan tidak mematuhi peruntukan s. 37A ADB T1 juga menafikan percakapan yang dinyatakan telah berlaku dan menafikan pengetahuan kandungan kotak yang dijumpai didalam keretanya.

Diputuskan:

[1] Isu pengetahuan kandungan kotak tersebut bergantung kepada fakta sama ada T1